

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U STAROM GRADU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, po sucu ovog suda Miljani Srhoj Buratović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja 1/ Vuljan Bartul, Trajektna 21, Sućuraj, OIB: 44679119537, 2/ Vuljan Dragica, Trajektno 21, Sućuraj, OIB 75233280994, oba zastupan po punomoćniku Andri Dubokoviću, odvjetnik u Jelsi protiv tuženika 1/ Vuljan Puizina Anka, Put Pomurvice 10, Sućuraj ili Trajektna 22, Sućuraj, OIB 21313894560, 2/ Puizina Nardo, Trajektna 22, Sućuraj oba zastupan po punomoćniku Vinko Peronja, odvjetnik u Jelsi nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 09.09.2026. u nazočnosti tužitelja ad 2/ sa punomoćnikom, te tuženika ad 1 i 2/ sa punomoćnikom, objavljene 15. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Zabranjuje se tuženicima da na bilo koji način, (tuženiku ad 2) izvršavanjem različitih radnji u naravi, a tuženiku ad 1) odobravanjem izvršavanja različitih radnji u naravi) a osobito posipanjem šodera, pijeska, stavljanjem različitog kamenja i označavanja bijele crte po kamenoj gomili koja se u naravi nalazi na nekretninama u vlasništvu i posjedu tužitelja, uznemiravaju tužitelje u njihovom pravu vlasništva na nekretninama označenim kao č.zem.152 z.ul.1568 k.o.Sućuraj, č.zem.151 z.ul.1047 k.o.Sućuraj, č.zem.148 z.ul.1416 k.o.Sućuraj , te č.zem.158/2 z.ul.722 k.o.Sućuraj.

II Nalaže se tuženicima da tužiteljima solidarno u roku od 15 dana naknade parbeni trošak u iznosu 7.221,14 EUR-a, ukoliko se usprotive ovoj tužbi, zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom koja na dosuđeni iznos parničnog troška teče od dana donošenja ove presude, pa sve do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da su nekretnine označena kao č.zem. 152 z.ul. 1568 k.o. Sućuraj te č.zem. 151 z.ul. 1047 k.o. Sućuraj upisane u ZK ovoga suda na ime tužitelja ad1/ dok je nekretnina označena kao č.zem. 148 z.ul. 1416 k.o. Sućuraj upisana za po ½ dijela na ime tužitelja ad 1/ i tužiteljice ad 2/, nadalje nekretnina označena kao č.zem. 158/2 z.ul. 722 k.o. Sućuraj da je u ZK ovoga suda upisana u različitim suvlasničkim omjerima na imena trećih osoba premda je u cijelosti stvarno vlasništvo tužitelja ad 1/ koji je radi utvrđenja prava vlasništva pokrenuo parnični postupak protiv upisanih osoba odnosno njihovih slijednika pod br. P-6343/19 a u ZK zabilježen pod brojem Z-43959/19. Ovakvo ZK stanje da je identično posjedovnom stanju koje je

evidentirano kod Područnog ureda za katastar Split, Odjel za katastar nekretnina Stari Grad.

Nadalje ističu kako su nekretnine oznake č.zem. 145/1, č.zem. 146/1/2/3/4 z.ul. 1281 k.o. Sućuraj u ZK ovoga suda u cijelosti upisane na ime pok. Vuljan Ante pok. Klementa, dok se nekretnine označene kao č.zem. 147 z.ul. 185 k.o. Sućuraj, te č.zem. 158/3 z.ul. 145 k.o. Sućuraj vode upisane u različitim suvlasničkim omjerima na imena trećih osoba. Navedene nekretnine sada koristi i tuženik ad 2/ uz znanje i odobrenje tuženika ad1/ kao stvarnog vlasnika, a iste se nalaze zapadno odnosno jugozapadno od nekretnina koje su vlasništvo i posjed tužitelja, te se na iste može nesmetano pristupiti sa južne strane od javne ceste.

Navode da u ZK ovoga suda nije upisana nikakva stvarna služnost prolaza ili provoza nekretnina u vlasništvu i posjedu tužitelja a u korist nekretnina upisanih na ime sada pok. Vuljan Ante pok. Klementa. Za navesti je da je prvotno tuženik ad 1/ Vuljan Ante pok. Klementa preminuo čija je nasljednica sada tužena ad 1/.

Unatoč navedenom te nespornim upisima u ZK kao i Katastarskom operatu, tuženik ad 2/ uz znanje i odobrenje tuženika ad 1/ a uz zabranu tužitelja kao upisanih vlasnika i posjednika, povremeno obavlja različite radnje na nekretninama u vlasništvu i posjedu tužitelja na način da na iste posipa šoder, pijesak, stavlja različito kamenje, označava bijele crte, a sve to po kamenoj gomili koja se u naravi nalazi na nekretninama u vlasništvu i posjedu tužitelja odnosno između nekretnina tužitelja koje nose oznaku č.zem. 151 i 152 k.o. Sućuraj, pa dalje između nekretnina oznaka č.zem. 158/2 i 148 k.o. Sućuraj. Napominju da sve te radnje u naravi obavlja tuženik ad 2/ uz znanje i odobrenje tuženika ad 1/ kao stvarnog vlasnika, budući isti nije upozorio tuženika ad 2/ da ne obavlja opisane radnje, niti ga je na bilo koji način spriječio ili mu zabranio obavljanje radnji na teret nekretnina u vlasništvu i posjedu tužitelja a u korist nekretnina u stvarnom vlasništvu tuženika ad1/.

Dodaju da su o svemu navedenom tužitelji više puta prijavili nadležnoj PP Hvar uključujući i upućene prijetnje od strane tuženika ad 2/, no međutim unatoč navedenom tuženik ad 2/ i nadalje poduzima radnje kojima uznemirava i ograničava tužitelje u njihovim vlasničkim pravima na nekretninama koje su u posjedu tužitelja.

Podneskom zapremljenim na ovom sudu dana 11.01.2024. tužitelji su precizirali tužbeni zahtjev kao u izreci.

2.U odgovoru na tužbu tuženici se u cijelosti protive tužbi i tužbenom zahtjevu te ističu kako nisu točni navodi tužitelja da bi predmetni put bio u njihovom posjedu, radi se o putu koji je oduvijek u posjedu tužitelja i tuženika, odnosno njihovih pravnih prednika, te su tuženici ex lege stekli pravo služnosti prolaza, a koji put tuženici neometano koriste i dan danas kao pristup do njihove kuće. Navode da je prednik tuženika ad 1/ svoje nekretnine stekao kupoprodajnim ugovorima 1971. i 1984. u kom trenutku je već tada postojao predmetni put koji se koristio tada kao što se koristi i danas, a put je vidljiv na ortofoto snimci iz 1968. kao i na kasnijim snimkama. Ističu kako sve radnje koje tuženici obavljaju na predmetnom putu se odnose isključivo na redovno održavanje puta na koji način se ne uznemirava tužitelje, te ističu kako je sada pok. Vuljan Ante pok. Klementa prvotno

označeni tuženik ad 1/ bio osoba starije životne dobi, teško pokretan radi čega je tuženicima interes da predmetni put bude sređen i prohodan kako bi tuženik mogao neometano istog koristiti kao pristup do svoje kuće, radi čega je nejasan navod tužitelja da bi isti bili uznemiravani u posjedovanju predmetnog puta koji je potpuno prohodan kako za tužitelje tako i iza tuženike.

3. Tijekom postupka u dokazne svrhe sud je pogledao neformalne ZK izvatke z.ul. 1568, 15047, 1416, 722, 1281, 185 i 145 sve k.o. Sućuraj, pregledani su prijepisi PL br. 590, 610, 838 k.o. Sućuraj, pregledane su fotografije str. 20–29 spisa, pregledani su kupoprodajni ugovori "Sućuraj, 24.04.1971.", "Sućuraj, 13.03.1984.", pregledane su snimke puta kao i potvrda Općine Sućuraj od 24.05.2021., fotografije puta str. 44 i 45 spisa, pregledan je izvod i katastarskog plana kao i fotografije str. 66-71 spisa, pregledana je lokacijska dozvola izdana od strane Upravnog odjela za prostorno uređenje, Ispostava Hvar od dana 06.10.2008., fotografije str. 80-82, pregledana je izjava - suglasnost, Sućuraj 18.06.2008., dodatak ugovora o kupoprodaji "U Starom Gradu, 08.04.2019.", izveden je dokaz očevitom na mjestu spora uz sudjelovanje vještaka mjernika dana 15.11.2024. pregledano je vještvo vještaka mjernika dipl. ing. geod. Petar Garmaz "U Solinu, prosinac 2024." kao i skica mjesta spora koja prileži istome, pregledana je dopuna vještva vještaka Petra Garmaza dostavljena sudu 01.07.2025., pregledana je dokumentacija dostavljena od strane PP Hvar i to službene zabilješke o dojavi od dana 13.07.2022., 18.07.2022., 19.07.2023. te 21.07.2022. uz izvješće o utvrđenom činjeničnom stanju, izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Joze Vuljana, Josipa Pavlovića, Klementa Vuljana, Marije Petričević, Petričević Tonka kao i dokaz saslušanjem parničnih stranaka.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je pravno osnovan.

5. U predmetima zaštite prava vlasništva od uznemiravanja u smislu čl. 167 st.2 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96...146/08, 38/09, 153/09 – dalje: ZV), tužitelj je dužan dokazati da predmet spora predstavlja njegovo vlasništvo, te je također dužan dokazati da ga druga osoba uznemirava u izvršavanju njegovih ovlasti u pogledu te stvari, dočim s druge strane tuženik je dužan dokazati da uznemiravanja nema, tj. da nisu počinjene radnje koje predstavlja uznemiravanje, odnosno da uznemiravanje postoji, ali da bi to bilo pravno dopušteno, tj. da ima pravo poduzimati ono što uznemirava vlasnika stvari.

6. Pregledom neformalnog ZK izvatka z.ul. 1568 k.o. Sućuraj utvrđeno je da je pravo vlasništva na č.zem. 152, vrt površine 50 m² u cijelosti upisano na ime ovdje tužitelja ad 1/.

Pregledom neformalnog ZK izvatka z.ul. 1047 k.o. Sućuraj utvrđeno je da je pravo vlasništva na č.zem. 151, vrt površine 99 m² u cijelosti upisano na ime ovdje tužitelja ad 1/.

Pregledom neformalnog ZK izvatka z.ul. 1416 k.o. Sućuraj utvrđeno je da je pravo vlasništva na č.zem. 148, dvorište i izgrađeno zemljište površine 459 m² upisano za po ½ dijela na ime ovdje tužitelja ad 1/ i tužiteljice ad 2/.

Pregledom neformalnog ZK izvatka z.ul. 722 k.o. Sućuraj utvrđeno je da je pravo vlasništva na č.zem. 158/2, vrt površine 43 m² upisano u različitim suvlasničkim omjerima na imena trećih osoba te je pod Z-43959/19 izvršena zabilježba spora, postupak koji se vodi pod br. P-6343/19.

7. Pregledani su prijepisi PL br. 590, 610, 838 iz kojih je razvidno da je kao posjednik na č.zem. 151 i 152 upisan Vuljan Bartul, a na č.zem. 148 su kao posjednici za po ½ upisani ovdje tužitelji.

8. Pregledom neformalnog ZK izvatka z.ul. 1281 k.o. Sućuraj utvrđeno je da je pravo vlasništva na č.zem. 145/1, dvorište površine 6 m², č.zem. 146/1 vrt površine 70 m², č.zem. 146/2 vrt površine 27 m², č.zem. 146/3 dvor površine 54 m² i č.zem. 146/4 vrt površine 20 m² u cijelosti upisano na ime pok. Vuljan Ante pok. Klementa.

Pregledom neformalnog ZK izvatka z.ul. 185 i 145 k.o. Sućuraj utvrđeno je da je pravo vlasništva na č.zem. 147, vrt površine 58 m² i č.zem. 158/3 vrt površine 119 m² upisane u različitim suvlasničkim omjerima na imena trećih osoba.

9. Pregledane su fotografije puta str. 44, 45, 66-71, 80, 82.

10. Pregledan je kupoprodajni ugovor zaključen između Modrić Nenada pok. Ante iz Sućurja kao prodavaoca i Vuljan Ante pok. Kleme iz Sićurja kao kupca zaključen u Sućurju 24.04.1971. kojim prodavatelj Modrić Nenad prodaje vrt bez oznake čestice k.o. Sućuraj površine 82,40 m² kupcu Vuljan Anti iz Sućurja.

Pregledan je kupoprodajni ugovor zaključen između Kumarić Tugomira pok. Ante iz Sućurja kao prodavaoca i Vuljan Ante pok. Kleme iz Sićurja kao kupca zaključen u Sućurju 24.04.1971. kojim prodavatelj Kumarić Tugomir prodaje vrt bez oznake čestice k.o. Sućuraj površine 68 m² kupcu Vuljan Anti iz Sućurja.

Pregledan je kupoprodajni ugovor zaključen između Frane Modrića p. Tome iz Sućurja kao prodavaoca i Vuljan Ante pok. Kleme iz Sićurja kao kupca zaključen u Sućurju 13.03.1984. kojim prodavatelj Frane Modrić prodaje Anti Vuljanu vrt zvan Bogomojka a kojeg čine čes.zem. 159/1 i 159/2 k.o. Sućuraj.

11. Pregledana je ortofoto snimka iz 1968. kao i snimke puta iz 2011. i 2018. a na kojima je sporni put vidljiv.

12. Pregledana je potvrda Općine Sućuraj izdana na zahtjev Ante Vuljana 24.05.2021. kojim se potvrđuje da se uz čes.zem. 145/1, 146/1/2/3, 147, 158/3, 159/1 i 159/2 k.o. Sućuraj nalazi vidljiv put u naravi širine otprilike 1 m a dužine 20 m a koji je vidljiv na ortofoto snimku iz 1968. Nadalje se navodi da put nije nerazvrstana cesta, isti u ZK nije upisan kao put te se stranku kao vlasnika navedenih nekretnina do kojih je potreban pristup a radi ostvarenja prava na služnost puta upućuje na dogovor sa vlasnikom zemljišta na kojem se put nalazi ili na sudski postupak.

13. Pregledan je izvod iz katastarskog plana za k.o. Sućuraj.

14. Pregledana je lokacijska dozvola izdana od Upravnog odjela za prostorno uređenje Ispostava Hvar Klasa UP/I-35-05/08-01/11 UR:BR: 2181/1-14-01-08-13 od dana 06.10.2008. izdana po zahtjevu Vuljan Bartula a iz koje je pod toč. 7 vidljivo da je pristup na javno prometnu površinu omogućen sa istočne strane parcele preko č.k. 151 k.o. Sućuraj do lokalne prometnice, sa pravom služnosti na osnovu sklopljenog ugovora s ovlaštenikom na predmetnoj nekretnini Tonkom Petričevićem pok. Adama sve sukladno posebnim uvjetima izdanim od poduzeća Hrvatske ceste d.o.o. Iz obrazloženja navedene dozvole proizlazi da je priložen dokaz i to ovjerena suglasnost za prolaz i provoz preko č.zem. 151 k.o. Sućuraj.

15. Pregledan je dodatak ugovora o kupoprodaji U Starom Gradu, 08.04.2019., zaključen u starom gradu 18.10.2019. između Tonka Petričevića kao prodavatelja i Bartul Vuljana kao kupca a kojim je Bartul Vuljan kupio od prodavatelja između ostalog i č.zem. 151, 152 i 158/2 k.o. Sućuraj.

16. Pregledana je izjava Tonka Petričevića dana 18.06.2008. u Sućurju kojim izjavom odnosno suglasnošću daje pravo služnosti prijelaza, prolaza i provoza preko č.zem. 151 u korist č.zem. 148, 144 dijela č.zem. 145 i 146/3 sve k.o. Sućuraj a koja suglasnost je dopuna dokumentacije za izdavanje lokacijske dozvole za Bartula i Dragicu Vuljan.

17. Izveden je dokaz očevidom na mjestu spora uz sudjelovanje vještaka mjernika dana 15.11.2024. kojom prilikom je sud konstatirao daje rubni dio kamenja koji omeđuje put mjestimično obojen bijelom bojom , put je djelomično vidljiv i to na ulaznom dijelu je tanka betonska podloga kao i šljunak koji se proteže cijelom dionicom puta. Sud je ujedno konstatirao da je pristup nekretninama tuženika moguć sa južne strane tj. sa pristupne ceste.

Pregledano je vještvo vještaka Petra Garmaza dipl.ing.geod. "U Solinu prosinac 2024." kao i skica mjesta spram te fotografije koje prileže istome.

18. Na prijedlog tuženika vještak je dopunio vještvo na način da je predmetni put uklopio u katastarsku mapu iz 1968. te je isto dostavio sudu 01.01.2025.

19. Pregledane su službene zabilješke o dojavu dostavljene od PP Hvar i to dana 13.07.2022., 18.07.2022., 19.07.2023. i 21.07.2022. uz izvješća o utvrđenom činjeničnom stanju sve po prijavama tužiteljice ad2/ u svezi problema i uzurpacije njihova zemljišta od strane ovdje tuženika ad 2/.

20. Svjedok Joze Vuljan u svom iskazu naveo je da živi u neposrednoj blizini predmetnih nekretnina a predmetni put u naravi to nikada nije predstavljao već je bila riječ o kamenoj gomili koja se s vremenom od strane ljudi pretvorila u put. Sa strane te gomile nalazilo se zemljište koje je u naravi predstavljalo vrtove i koje se obrađivalo od strane vlasnika tog zemljišta, to je bio čovjek koji nije živio u Sućurju, tu je povremeno dolazio , pretpostavlja da je te vrtove dao na obradu. Napomenuo bih kako su izvorni vlasnici zemljišta između kojih se nalazila gomila bila obitelj Kumarić s jedne a s druge obitelj Petričević, između toga se nalazila ta velika gomila, te su

tužitelji možda prije nekih 25 godina kupili jedan dio zemljišta od Kumarića a prije nekih možda 15 godina su kupili drugi dio zemljišta od Petričevića. Prilikom kupnje ovog drugog dijela zemljišta od Petričevića njegova majka je do tada na tom jednom dijelu gomile držala "kiće" za domaće životinje, kojom prilikom ju je tužiteljica ad 2/ tražila da to ukloni i makne budući su oni postali vlasnici zemljišta u cijelosti. Na upit suda da na skici mjesta spora str. 108 spisa pokaže na kojem mjestu je bila gomila o kojoj je iskazivao, svjedok pokazuje vidljive ostatke gomile koje se nalazi na č.zem. 148 i koje sud označava znakom X, nadalje svjedok pojašnjava da se ta gomila protezala i s druge strane sada probivenog puta, što se tiče sadašnjeg puta koji je predmet ove tužbe on u naravi nikada nije predstavljao put već gomilu. Na upit punom. tužitelja može li reći od koga su tuženici kupili zemlju, svjedok navodi da je kupljena od Modrića i na skici pokazuje taj dio zemljišta koji se nalazi ispod nekretnine oznake č.zem. 159/1 a koje sud označava slovom X. Na upit da li je do nekretnine postojao još neki put osim ovog spornog, svjedok navodi da se dolazilo putem uz more, no navodi kako nije bilo neuobičajeno da se koristi kao i u ovom slučaju kraći put. Na daljnji upit da li ima saznanja što je i da li je tuženik na tom dijelu puta radio, svjedok navodi da je vidio kako je posipao šuder i bijelom bojom bojao rubne dijelove tog puta. Na upit da li mu je poznato kako se zvao čovjek po prezimenu Petričević od kojeg su tužitelji kupili dio zemljišta, svjedok navodi da su ga zvali Adam a da li mu je to bilo pravo ime da ne zna. Na upit da na skici pokaže koje nekretnini tužitelj obrađuje sa sjeverne i južne strane, svjedok navodi da obrađuje nekretnine oznake č.zem.151 i 152 dočim na upit gdje se nalazi njegova garaža, svjedok pokazuje na skici mjesta spora mjesto garaže na č.zem.153. Na upit punom. tuženika da li je njegova majka imala kokošinjac i gdje, svjedok navodi da je imala i to neposredno uz gomilu koju je prethodno na skici pokazao gdje je odlagala kiće, taj kokošinjac da se nalazio na dijelu vlasništva Kumarića te se služila tom gomilom kao pristupom kokošinjcu, a za pristup kokošinjcu da je za dozvolu pitala Katu Slavić pretpostavlja vlasnicu gomile. Na upit da li se taj put današnji koristio kao takav i prije od strane pok. Ante Vuljana odnosno sada tuženika, svjedok iskazuje potvrdno te navodi da se koristio i koristi kao alternativni put kojim se služe tuženici. Na upit da li su tužitelji na bilo koji način ometali tuženike u korištenju tog puta, svjedok navodi da im je stavio do znanja da je on vlasnik te da ne žele da tu prolaze te pokrenuo spor. Na upit suda da pojasni da li smatra da su tužitelji kupnjom drugog dijela zemljišta dakle od prije 15 godina od kada su njegovoj majci nalazili da makne kiće i tu više ne prolazi se počeli smatrati vlasnicima i tog dijela sadašnjeg puta svjedok iskazuje potvrdno dočim nema saznanja da li su tužitelji tada dakle prije 15 godina kada su kupnjom drugog dijela zemljišta zaokružili cjelinu branili tuženicima prolaz tim dijelom puta kao što su branili i majci. Na upit punom. tuženika kada je njegova majka umrla, svjedok navodi da je umrla 2005. Na upit da li je nakon poduzimanja radnje od stane tuženika o kojima je iskazivao i put dalje prohodan, svjedok iskazuje potvrdno a sada je po njegovom mišljenju još i širi, a na upit suda tko je i proširio ako je put proširen, svjedok iskazuje da on to ne zna a li da se njemu čini put širi. Na upit punom tužitelja: da li je izvorni vlasnik Petričević Adam koji nije živo u Sućurju na bilo koji način branio prolaženje i korištenje tom gomilom, svjedok navodi da nije tada je i

zemljište sa strane gomile bilo zapušteno a tek kasnije je postalo obradivo. Na upit u kakvim je odnosima s ovdje strankama, svjedok navodi da je i s jednom i drugom stranom bio u prijateljskim odnosima predlagao im da se po ovom pitanju spora pokušaju dogovoriti i nagoditi što očito nisu uspjeli, a u međuvremenu da mu se tuženik ad 2/ saznajući da će on biti svjedok u ovom postupku obratio na vrlo ružan i nekorektan način nakon čega više nisu u prijateljskim odnosima. Na upit tužene ad 1/ kako je njegova majka koja umrla 2005. a zemlja od strane tužitelja kupljena prije 10-15 godina moguće da su tada oni njegovoj majci zabranili tj. zamolili uklanjanje kića, svjedok navodi da je moguće da je zemlja kupljena prije 20 i više godina, zaključno svjedok navodi da sa sigurnošću ne može odgovoriti od kada je zemlja od strane tužitelja kupljena.

21. Svjedok Josip Pavlović u svom iskazu naveo je da je Antu Vuljana oca tužene ad 1/ poznavao i prije 1970. kada je otišao u Australiju, nakon nekog vremena se on vratio u Sućuraj oženio te ga pitao budući se bavio građevinskim radovima da mu gradi kuću što je i pristao te su kuću tih 70-ih godina počeli graditi ne znam točno kada su je i završili. Dodao je da u to vrijeme pravoga puta uz mora nije bilo, postojala je kozja staza kojom se do kuće dolazilo tako da je pok. otac tužene ad 1/ napravio drveni most ispred kuće kako bi se s morske strane dopremao sav građevinski materijal potreban za gradnju kuće. Što se tiče ovog spornog puta on je u naravi kao takav postojao u vidu gomile i prije, bilo je više vlasnika zemljišta sa strane te gomile to su bili Nikola Anić, Petričević Tonko čiji se otac zvao Adam, Mihaljević Mate i Kumarić Tugomir a od kojih je izvornih vlasnika tužitelj kupio zemljište, tužitelj je u različitim etapama kupovao to zemljište ali ne znam točno kada. Za put koji ga sud pita može reći da je riječ o gomili koja je i onda dakle 70-ih godina pa i sada ista, u istim dimenzijama osim činjenice da prije se nije koristila i o tome se nije vodilo računa budući je bilo više vlasnika zemljišta. Na upit suda da li je pok. otac tužene ad 1/ koristio tu gomilu za prolaz, svjedok navodi da on to ne zna budući je s morske strane napravljen put, te navodi kako osobno nije vidio ali je čuo da je došlo do problema između tužitelja i tuženika budući je tuženik ad 2/ bijelom bojom obilježavao put te nasipao šuder. Na upit punom. tužitelja da na skici mjesta spora pokaže sadašnji sporni put-gomilu, svjedok pokazuje taj put navodeći da je izvorno u naravi gomili koja je u istim gabaritima u kojima je bila nekada prije a ta gomila se nalazila dijelila je zemlje u vlasništvu obitelji koje je spomenuo tj. Anić, Petričević Mihaljević i Kumarić a od kojih je kao što je naveo kasnije tužitelj kupio ta zemljišta. Nadalje, navodi da svjedok Joško Vuljan koji je saslušan prethodno kao svjedok nema garažu na mjestu na kojem je pokazao već da ima garažno mjesto poviše gomile, u naravi garaže kao objekta nema a da su vlasnici tog dijela zemljišta u jednom dijelu njegova supruga a u drugom Joško Vuljan. Na upit da li mu je poznato da je tu na zemljištu Kumarića postojao kokošinjac navodi da mu nije poznato ali da se sjeća da je na tom zemljištu obitelj Joška Vuljan dakle Kumariće odlagala i držala kiće. Na upit da pojasni kada je ova sporna gomila obilježena kao put od strane tuženika, svjedok navodi da on to nije vidio ali da je čuo od mještana da je to bilo prije nekih tri godine da je tuženik nasipavao šuder i bijelom bojom obilježavao rubove. Da li je to radio u više navrata ili samo jednom, svjedok navodi da je on vidio da je to bojeno ali ne zna da li je rađeno

u više navrata. Na upit punom. tuženika može li se sjetiti kada je pok. Ante napravio novu konobu da li je išao do njega i vidio kako izgleda i kako je došao do gustirne, svjedok navodi da je došao putem od mora a ne preko gomile. Na upit tuženika ad 1/ na koji način su vlasnici parcela oznake 156, 157, 158/1, 147, 159/1, 159/2 dolazili do svojih čestica svjedok na skici pokazuje put koji tu oduvijek postoji a koji se nalazi s sjevero-istočne strane č.zem. 156 a koji nije identičan sa spornom gomilom. Na upit da li je trebalo pitat za dopuštenje obitelj Kumarić za pristup na zemljište gdje se držalo kiće, svjedok navodi da on to ne zna da se gomilama prolazilo bez da se ikoga pita.

22. Svjedok Klement Vuljan u svom iskazu naveo je da svoj cijeli život a imam 63 godina živim u Sućurju te pamtim još od djetinjstva da je sada sporni put postojao i tada, tada je bio povezan s puno čestica i sa jedne i sa druge strane puta a koje su bile u vlasništvu trećih osoba i nikada nitko ni njemu a ni drugima nije branio da tu prolaze i taj put odnosno jedan dio gomile a u nastavku put koriste. Što se tiče nekretnina s strane gomile neke od tih nekretnina kupili su ovdje tužitelji a neke tuženici tj. pok. otac tužene ad 1/. Na upit suda da na skici mjesta spora pokaže koje su to čestice u sadašnjem trenutku u vlasništvu tužitelja, svjedok pokazuje nekretnine oznake č.zem. 148 i 151, a č.zem. 158/1 da je ostala u vlasništvu nasljednika izvornih vlasnika dočim je pok. otac tužene ad 1/ kupio čestice na kojima je sagrađena kuća kao i č.zem. 159/1, 159/2. U trenutku kada je kupio to zemljište za gradnju kuće put je kao što je već naveo postojao i to daleko prije toga. Kako u trenutku kada je prednik tužene ad 1/ pristupio gradnji kuće nije bilo ceste veći dio građevinskog materijala dopreman je morem a manji dio materijala se donosilo u "kariolama" upravo prelaskom preko ovog puta. Nadalje navodi da je prednik tužene ad 1/ imao vrt iza kuće na skici označen kao č.zem. 159/1 i 159/2 do kojih vrtova je imao pristup iz svoje kuće, a na upit da li je i zašto imao potrebe koristiti predmetni sporni put, svjedok navodi da ga je koristio kako bi došao do bunara budući u to vrijeme nije postojao vodovod a koji se nalazio na č.zem. 156 odakle je pumpom punio bazene na kući a koja voda je služila za zalijevanje vrtova kao i za potrebe wc-a. Dakle, obzirom da je prednik tužene ad 1/ u to doba bio u poodmaklim godinama taj put je koristio kao prečicu tj. kraći put da dođe do bunara do kojeg je inače mogao doći okolnim putem daleko dužim. Na upit suda da pojasni zašto u sadašnjem trenutku tuženici imaju potrebu koristiti se predmetnim putem, svjedok navodi da ukoliko bi se oni odlučili pristupiti prodaji tih vrtova č.zem. 159/1 i 159/2 novi budući vlasnik bez korištenja predmetnog puta ne bi imao mogućnost pristupa tim nekretninama. Na upit da li je upoznat s time da bi tuženik ad 2/ na tom putu iscrtavao bijele crte, posipao šuder i sl., svjedok iskazuje potvrdno te navodi kako su te bijele crte od strane tuženika ad 2/ iscrtane po rubnom dijelu puta kao bi se izbjeglo urušavanje prilikom prolaska motokultivatora. Na upit punom tužitelja: gdje je glavni ulaz za kuću tuženika, svjedok navodi da je to s ceste ali da koriste i gornji ulaz upravo prolaskom ovim putem. Na daljnji upit na koji način se do ovih vrtova u vlasništvu tuženika može doći bez mogućnosti korištenja spornog puta, svjedok navodi da se može pristupiti kroz dvorište tj. okućnicu kuće tuženika. Na daljnji upit da li mu je poznato tko je zk vlasnik čestica o kojima je govorio da se koriste kao vrtovi, svjedok navodi da mu nije poznato zk stanje ali da je te čestice

njegov stric kupio od Frane Modrića. Na daljnji upit da li se do luke u Sućurju može doći isključivo spornim putem ili glavnom cestom kroz glavni ulaz tuženika, svjedok navodi da se do luke može doći korištenjem oba puta. Na daljnji upit da li je sporna gomila-put identična sada kao i prije 50 god., svjedok navodi da skoro u cijelosti je identična osim što se označava bijelom linijom. Na daljnji upit da li je za nekretnine koje su kupljene od Frane Modrića postojao i jedan drugi pristupan put osim ovog spornog, svjedok navodi da nije. Na daljnji upit da li mu je poznato od koga je tužitelj kupio č.zem. 148, 151, 152 i 158/2, svjedok navodi da je č.zem. 148 kupljena od Kumarića, č.zem. 151 i 152 od Petričevića dočim mu nije poznato od koga je kupljena č.zem. 158/2. Na upit da li je njegov pok. otac bio vlasnik č.zem. 146/4/1/3, svjedok navodi da se njegov pok. otac greškom uknjižio na predmetne nekretnine koje je kasnije vratio stricu. Dakle, riječ je o nekretninama koje su bile u vlasništvu obitelji i slijedom dogovora unutar obitelji su pripale pok. ocu tužene ad 1/, te nekretnine su u naravi predstavljale vrtove, a na daljnji upit na koji način su oni pristupali tim nekretninama, svjedok navodi da je to bilo 1970-ih godina, on da je bio dijete a koliko se sjeća da se do tih nekretnina dolazilo spornim putem. Na upit da li je između njihovih spornih parcela i parcele sada Franičevića oznake č.zem. 160 bila kamena gomila, svjedok navodi da se on te gomile ne sjeća. Na daljnji upit kada je probijena cesta koja vodi za luku, svjedok navodi da je to bilo 1972 ili 1973. a na upit kada je došao vodovod u Sućuraj, svjedok navodi da ne zna ali da je otprilike 1980-ih godina. Na upit punom. tuženika: da li se zna dogoditi da glavna cesta za vrijeme južina poplavi u kom slučaju je onemogućen pristup kući tuženima i na koji način oni tada pristupaju svojoj kući, svjedok navodi se vrlo često događaju te situacije u kom slučaju tuženici kao pristupni put koriste upravo ovaj sporni put. Na upit otkada je izgrađena kuća tuženika tko koristi ovaj sporni put a kuće je izgrađena 1970-ih god, svjedok navodi da taj put koristi obitelj tuženika. Da li je ikada čuo da bi na bilo tko od obitelji tužitelja tuženik spriječio, branio korištenje tog puta, svjedok navodi da za to nije nikada čuo. Na upit suda da li mu je poznato od kada su tužitelji u vlasništvu nekretnina oznake č.zem. 148 i 151, svjedok navodi da je tužitelj nekretnine od Kumarića kupio prije nekih 15-20 godina a od Petričevića prije par godina, do situacija do kada tuženik nije počeo označavati put bijelim linijama prije 3,4 godine tužitelji da nisu imali primjedbi niti prigovora na korištenje tog puta od strane tuženika. Na upit tko održava predmetni put, svjedok navodi da ga održava tuženik ad 2/ i to pored označavanja bijelim linijama nasipanjem šudera. Na upit suda da na skici pokaže kuću tužitelja te pojasni na koji način tužitelj pristupa svojim nekretninama tj. da li mu je neophodan ovaj put kako bi sitim pristupio, svjedok pokazuje kuću tužitelja koji sud označava znakom X na skici te navodi kako do ovih kupljenih nekretnina tužitelj može pristupiti prolaskom iz svoje kuće kao i dolaskom koristeći se glavnim putem te mu u tom smislu sporni put nije neophodan. Na upit punom. tužitelja na čijem zemljištu se nalazi sporni put, svjedok navodi da je po njegovom mišljenju put kao takav u smislu vlasništva neupitan budući su ga oduvijek koristili svi.

23. Svjedok Marija Petičević u svom iskazu navela je da je njena obitelj imala zemlju na č.zem. 153 i nisu imali potrebu koristiti se tom gomilom odnosno putem ali te 1969. ta gomila koja je postojala između zemalja Petričević se razbila na način da se tu moglo prolaziti pješke ali s vremenom se proširila i

pretvorila u ovaj sporni put. Kako ona ne živi na predmetnom području ona nemam saznanja o korištenju tog puta niti od strane tuženika niti trećih osoba. Na upit punom. tužitelja da li joj je poznato da su Petričevići odnosno Kumarići na mjestu gdje je bila gomila dozvolili da se njom prolazi, navodi da ne zna, na upit gdje je glavni ulaz za pristup kućama kao tužitelja tako i tuženika, navodi da je s glavne ceste. Na upit da li joj je poznato tko je koristio gustirnu koja se nalazi do njene nekretnine, navodi da ju oni koristili nisu ali da ne zna tko je drugi koristio, a Klement Vuljan da se proširio prema njihovoj zemlji. Na upit kada je došao vodovod u Sućuraj, navodi da joj nije poznato.

Na upit tuženika ad 2/ da li su 1984. njen pok. suprug i njegov pok. punac ravnali granicu između parcela 158/1 i 159/1, navodi da je pok. svekar tuženika, njenog supruga 1994. to pitao a na što mu je on, njen pok. suprug odgovorio da se oni neće svađati neka on izvoli sam poravnati, a njezin suprug je umro 1995., a obitelj tuženika da je uzela koliko ih je bila volja. Na daljnji upit zašto se ona kao vlasnica č.zem.155 i 157 odnosno suvlasnica i svi ostali uknjiženi suvlasnici koriste ovim spornim putem, navodi da ona za to ne zna budući predmetne čestice nisu više u njenom vlasništvu ili suvlasništvu.

24. Svjedok Tonko Petričević u svom iskazu naveo je da nije rođen u Sućurju već u Zadru gdje je živio 20 godina a potom narednih 30 godina u Beogradu da bi 2004. došao u Sućuraj gdje od tada stalno živi. Prije toga je povremeno ljeti odlazio u Sućuraj a što se tiče ovog spornog puta-gomile naveo je da je njegova obitelj odnosno pok. otac a te nekretnine je poslije naslijedio on, bio vlasnik č.zem. 149 i 151, 152 i 158/2 koje nekretnine je on prije nekih 8-10 godina prodao tužitelju a prije toga i nije imao potrebe te nekretnine obilaziti niti ih održavati. Nema saznanja po priči svog oca da bi on na bilo koji način pismeno ili usmeno dozvolio bilo kome pravo prolaza tom gomilom. Na upit da li mu je poznato da bi tuženik ad 2/ radnjama navedenim u tužbi uznemiravao tužitelja na način da bi oličio bojom put, nabacao kamenje i sl., svjedok navodi da je prolazeći to vidio ali da ne zna tko je to napravio. Na upit punom. tužitelja da li je tužiteljima potpisao da mogu prelaziti preko č.zem. 151, svjedok iskazuje potvrdno u svrhu dozvole legalizacije objekta, a on da nikom drugom ništa nije potpisao da može prelaziti preko njegova zemljišta. Na upit da li je moguće da je tuda netko prolazio bez njegova znanja, svjedok navodi kao što je već naveo je izvan Sućurja živio 50 godina te je sasvim moguće da je to korišteno ali za što nije znao a niti dao suglasnost. Na upit punom. tuženik: da li je moguće da je njegov otac nekom branio da tuda prolazi pored činjenice koje je istakao da nikome nije dao suglasnost ni pismenu a ni usmenu, svjedok navodi da on na to pitanje ne može odgovoriti držeći ga kontradiktornim. Na upit tuženika ad 2/ da li je njegov otac bio vlasnik č.zem. 147, svjedok nakon što je istom predložena skica mjesta spora navodi da koliko je njemu poznato nije bila u vlasništvu njegova oca. Na upit tužene ad 1/ da li ju je ikada vidio da prolazi tim putem obzirom da je on često kosio travu na svojim nekretninama, svjedok navodi da je nije vidio, uostalom da je kosio dva puta godišnje, rijetko je odlazio pa niti tuženu ad 1/ a niti njenog pok. oca nije vidio, s pok. ocem tužene ad 1/ da je razgovarao ali ne na predmetnom zemljištu a niti da je isti išta pitao u vezi spornog puta. Na upit tuženika ad

2/ kako je vlasnik č.zem. 148 Kumarić Tugomir dolazio do svoje nekretnine, svjedok navodi da on to ne zna.

25. Tužitelj ad 1/ Bartul Vuljan u svom iskazu naveo je da je zemljište na kojem se nalazi sporna gomila kupio prije 8 godina od Petričevića te je da za života pok oca tužiteljice ad 1/ nikada nije bilo nikakvih problema sve do prije 3 godine kada su ovdje tuženici počeli raditi tj. izvoditi radove na toj gomili u smislu uzimanja kamenja, bojanja rubnih dijelova kamenja, posipanje šuder i pijesak na taj dio puta na gomili, i unatoč njegovim upozorenjima i prijavljivanjima policiji nije postigao nikakav cilj. Upravo suprotno, tuženici su se nastavili i dalje ponašati na isti način dapače i verbalno su ga ismijavali. U tom smislu tužitelj pokazuje sudu fotografije koje ne prileže spisu a iz kojih je razvidno kako tuženik ad 2/ na predmetnom putu podiže obje ruke sa srednjim prstom čime po kazivanju tužitelja istoga provocira.

Na upit punom. tužitelja: da li se i prije dok je predmetna nekretnina bila u vlasništvu Petričević Tonka pok Adama dakle prije nego što ju je kupio tim putem prolazilo, tužitelj navodi da nije da to nije bio put već gomila. Na daljnji upit kada je on kupovao od Petričević predmetnu nekretninu je li u zemljišnoj knjizi bilo upisano pravo služnosti, tužitelj navodi da nije, a na daljnji upit da li mu je Tonko Petričević dao pravo služnosti da on prolazi ovom nekretninom prije nego što je kupio predmetnu nekretninu a sve u svrhu da bi došao do svoje kuće, tužitelj navodi da mu je takvo pravo služnosti Petričević Tonko dao ali da bi prolazio preko parcele č.zem. 151 do svoje nekretnine. Na upit da li je nakon toga kupio od Petričevića, tužitelj iskazuje potvrdno. Na upit da li je Petričević dao kakvu izjavu u pogledu mogućnosti tj. prava služnosti u korist tuženika za prolazom preko predmetne gomile, tužitelj navodi koliko je njemu poznato da nije. Na upit da li je prilikom kupnje tog zemljišta Petričević ga upozorio da netko tu ima pravo prolaziti tužitelj navodi da nije da ga je on samo pitao da li će u budućnosti imati nekih problema nakon što to kupi na što mu je Petričević odgovorio da neće, na upit suda da pojasni što je pod tim problemima mislio, tužitelj navodi da je htio biti siguran da je to čisto.

Na upit suda da li to znači da su tuženici nakon što je on kupio zemlju, gomilu pretvorili u put, tužitelj iskazuje potvrdno.

Na upit punom. tužitelja kuda su tuženici imali mogućnost pristupa svojoj nekretnini, tužitelj navodi da su svojoj nekretninu kako onda tako i sada pristupali s ceste koja se nalazi uz more. Na upit kuda se vozio materijal prilikom gradnje kuće tuženika, tužitelj navodi da se dovozio brodom budući tada ceste nije bilo. Na upit da li se u sadašnjem trenutke kući tuženika može pristupiti cestom koja vodi uz more, tužitelj iskazuje potvrdno. Na upit gdje je živio Tonko Petričević, tužitelj navodi da u zadnje vrijeme živi u Sućurju a prije u Zadru i Beogradu, a na upit da li dozvoljava mogućnost da je bez njegova znanja netko prije prodaje prolazio tom gomilom, tužitelj navodi da on to nije mogao znati, a na upit da li osim radnji koje su navedene u tužbi su tuženici na neki drugi način ometali u posjedovanju i korištenju svoje nekretnine, tužitelj navodi da je tuženik posipao, polivao otrovom njegovu nekretninu a što je bilo vidljivo po tome što je nakon 10-ak dana trava požutila.

Na upit punom tuženika: da li je pok. Ante Vuljan koristio predmetnu gomilu za pristup svojoj nekretnini, tužitelj navodi da nije a na upit zašto ga je izvorno tužio, tužitelj navodi da je razlog tome što je sa zedom izvodio radove na gomili a koji radovi su predmet ove tužbe. Na upit tuženika zašto tvrdi da je put nastao prije

2 godine dočim iz iskaza svjedoka proizlazi da je kao takav postojao 70 godina, tužitelj navodi da je svjedok predložen od tuženika Petričević naveo da puta nije bilo već da je riječ o gomili. Na upit, č.zem 148 koja u naravi predstavlja dio puta a koju je kupio 2005., zašto tada nije ustao tužbom i pokrenuo spor, tužitelj navodi da tada za podizanje tužbe nije imao razloga budući što je već naveo s radnjama tuženici su započeli prije par godina, da su tuženici možda tu i prolazili ali da on to nije vidio. Na upit da li je predmet ove tužbe sporna gomila odnosno pristup nekretnini tuženika s glavne ceste, tužitelj navodi da je predmet tužbe gomila. Na upit tužene ad 1/ da li je ona tijekom svog djetinjstva odlazeći u školu prolazila tom gomilom, tužiteljica ad 2/ navodi da ona ne zna kuda je ona prolazila a na upit da li su i njenim roditeljima dali ponudu da gomilu maknu ako treba još malo sjevernije kako bi oni mogli tuda prolaziti, i da se stave vrata na tu gomilu kako bi se Jošku Vuljanu onemogućio prolaz, tužiteljica ad 2/ navodi da je doista takva ponuda postojala ali navodi da su tuženici od toga odustali. Tužiteljica ad 2/ nadalje pojašnjava da je takva ponuda postojala ako zakonski to bude moguće odnosno za to imali pravo.

26. Tužiteljica ad 2/ Dragica Vuljan u cijelosti se pridružuje iskazu svog supruga tužitelja ad 1/ te dodaje kako su tuženici u cijelosti preoblikovali gomilu, njihovu parcelu 158/2 da su u potpunosti uništili, da je tuženik ad 2/ fizički ušao i u parcelu 148, ogradili svoj zid i uz taj zid ušli fizički prema njihovoj kući, a gomilu je širio i na 151, a sve ovo se dogodilo nakon podnošenja tužbe odnosno nakon 2022. Ovim postupcima tuženici vrijeđaju dostojanstvo njene obitelji, 31.10.2025. tuženik ad 2/ polivao je otrovom gomilu nakon čega su je njen unuk slavio rođendan pa se 10-ak djece igralo što je u svakom slučaju opasno po život i predstavlja kažnjivo djelo. Na zemlji tuženika ne nalazi se niti jedan kamen, uzimali su tuženici kamenje s naše zemlje da bi označavali ovaj sporni put, to kamenje se uzimalo s parcele 148.

Na upit tuženika ad 1/: da li može potvrditi da je njena majka prolazila tom gomilom, tužiteljica ad 2/ navodi da ponekad, možda jeste možda nije. Tužiteljica ad 2/postavlja pitanje da li joj je poznato da je njena majka, otac uzimao vodu s njihove gustirne, tužena ad 1/ odgovara da su 1970. i neke imali slavinu s tekućom vodom.

27. Tužena ad 1/ Anka Vuljan Puizina, navela je da ja sam rođena 1972., a 1978. sam krenula u školu i sjeća se da su već tada u svojoj kući imali slavine s tekućom vodom iz kog razloga nije bilo potrebno da idemo po vodu u gustirnu u vlasništvu obitelji tužitelja. Nadalje, nije sporno da je tužitelj kupio predmetno zemljište na kojem se nalazi gomila no međutim svima pa i tužitelju je poznato da je ta gomila oduvijek služila kao prolaz, a njen suprug tuženik ad 2/ da je tu gomilu doista poravnao kako bi ona kao invalid nesmetano i bez opasnosti tuda proći. Dodala je kako je prilikom kupnje te nekretnine postojao tanki betonski sloj koji je bio mjestimično razbijen radi čega su oni kako ponovno ističem radi njene sigurnosti prolaza tu posuli šuder, a tim putem se koriste u situaciji kada nekoliko puta godišnje ne mogu kući pristupiti s ceste kada bude velika plima, pok. otac također bio invalid sa štakama koji je u više navrat preko tog tankog sloja betona prolazio a kao je isti bio razbijen zapeo bi i pao kao što sam navela da je suprug taj put poravnao posipanjem šudera, a oko tog puta gomile njen pok. otac i tužitelj ad 1/ su zajedno polivali travu. Što se tiče iscrtavanja bijelih linija uz rub gomile-puta jedini razlog zašto je to obojano je bio taj što je pok.

otac loše vidio nesigurno hodao, a uz rub je također postavljeno kamenje iz razloga kako on ne bi pao, kada bi to rubno kamenje bilo maknuto tužitelj bi rekao da su to divlje svinje porušile nakon čega bi se kamenje ponovno postavljalo. Što se tiče odnosa između pok. roditelja i tužitelj njihov odnos je u suštini bio narušen, a povremeno su komunicirali. Majka je umrla 2020. nakon čega su ona i suprug došli živjeti u Sućuraj kako otac ne bi bio sam.

Na upit punom tužitelja: da li je njen suprug sve ove radnje o kojima je iskazivala poduzimao uz njeno znanje tj. znanje pok. oca, tužena navodi da vjerojatno o tome njen suprug razgovarao s pok. ocem, na upit kuda dolazi do svoje kuće s južne strane, navodi da dolazi do parkinga koji je općinski, državni a iza te državne zemlje je cesta. Na upit da li se ta državna zemlja može smatrati nogostupom javne prometnice, navodi da ga kao takvog svi koriste. Na upit da li ta cesta tijekom plime o kojoj je iskazivala bude zatvorena, tužena iskazuje potvrdno te navodi da tada trajekt ne vozi. Na upit da li je u zemljišnoj knjizi u korist njenih nekretnine upisano pravo služnosti, tužena navodi da ona to ne zna no međutim da je nesporno da put kao takav je ucrtan od 1968. i tim putem se prolazilo i prolazi i dan danas. Na upit da li je taj put ucrtan u katastarske mape navodi da nije ali da je ucrtan u urbanistički plan. Na upit da li je pretvorena u nerazvrstanu cestu, navodi da ne zna, a na upit da li je općina provela izvlaštenje u odnosu na tužitelja i njihove prednike, navodi da ne zna. Na upit da li pretendira vlasništvo na predmetnoj nekretnini, navodi da nije sporno vlasništvo tužitelja no jedino što traže je pravo prolaza. Na upit da li je ona ili njen pok. otac ustala tužbom radi utvrđenja prava služnosti, navodi da nije. Dodala je da je i prijašnji vlasnik Ante Kumarić koji je tu sadio krumpire koristio taj put kao jedini mogući pristupni do svoje zemlje. Na upit da li je beton o kojem je iskazivala na predmetnom putu postojao u cijeloj dužini ili mjestimično, navodi da je beton postojao mjestimično a da su to radili prijašnji vlasnici okolnih zemalja koje je kasnije tužitelj od njih kupio. Na upit da li su prijašnji vlasnici okolnih nekretnina uključujući i njena oca pitali Petričević Tonka Adama za prolaz tim putem, navodi da nisu jer da nije bilo potrebno, a zemlja u vlasništvu njenog oca je bila daleko prije nego što je i tužitelj kupio ove nekretnine, iz kog razloga je bilo neupitno da se tim putem prolazi i koristi. Na upit punom tuženika: da li je njoj i njenoj obitelji itko od prijašnjih vlasnika branio prolaz tim putem, tužena navodi da nije nitko nikada. Na upit da li nakon podnošenja tužbe oni tuda prolaze, navodi da prolaze a na upit da li im to tužitelji brane tužena navodi da ne brane.

28. Tuženik ad 2/ Nardo Puizina u cijelosti se pridružuje iskazu tužene ad 1/ te dodaje kako su oni imali vodu na č.zem. 156 odakle su provlačili gumu i zalijevali okolne čestice još od 1970-ih godina što upravo govori u prilog činjenici da su put kao takav koristili. Dodao je da od trenutka na očevida kako se do okončanja parnice od strane suca rečeno da se put ne dira što je on u cijelosti ispoštovao, no međutim da je tužitelj s traktorom put uništavao tj. rušio, a on nakon toga da više na tom putu unatoč radnjama tužitelja nije ništa poduzimao. Nadalje, ističe kako spisu prileži potvrda Općine Sućuraj gdje je sporna gomila označena predviđena kao put u naravi širok 1m dužine 20m a ta potvrda je izdana godinu dana prije nego je tužitelj ustao tužbom a što da je vidljivo na ortofoto iz 1968., a dočim je urbanističkim planom ovaj put potvrđen kao prometna trasa. Dodao bih kako je tužitelj č.zem. 148 kupio 2005. a ostale čestice od Petričevića 2019., dakle namjera ovdje tužitelja da u cijelosti ovaj kompleks zemljišta na kojem se

i nalazi predmetna gomila odnosno put pretvori u svoje vlasništvo i u tom smislu mu put kao takav smeta.

Na upit punom tužitelja: da li mu je poznato da je Općina Sućuraj bila ovlaštena izdati potvrdu, navodi da pretpostavlja da jeste, na upit da li mu je poznato tko izdaje takve potvrde i da li je djelo općine, navodi da ne mora znati. Na upit da li je bio na katastru radi dobivanja takve potvrde, tuženik navodi da je dobio od Općine Sućuraj koju je smatrao legalnom institucijom. Na upit kada je došao u Sućuraj, navodi da je došao 1992. kada se oženio ali da prebivalište ima u Splitu te da povremeno boravi u Sućurju pola u Splitu. Na upit gdje se nalazi glavni ulaz u kuću, tuženik navodi da je to relativno pitanje budući je pola kuće orijentirano na ovu stranu gdje se nalazi sporna gomila tj put a pola kuće je orijentirano na glavnu cestu gdje također postoji ulaz. Na upit koliko kuća može imati prilaza s tuđeg zemljišta, navodi da ih može imati više. Na upit da li je sporno da je navode iz tužbe u smislu posipanja šudera, stavljanja kamenja označavanje bijelih crti radio on, navodi da nije sporno budući se radi o održavanju tog puta nakon što je isti polomljen, uništen s traktorom od stane tužitelja. Na upit zašto Općina nije poduzela određene radnje da zaštiti svoje vlasništvo konkretno put ako je već izdala potvrdu u tom smislu, navodi da to njemu ne može biti poznato. Na upit da li je nešto polivao i s čim, navodi da je polijevao, i to sa otopinom soli, deterdženta, vode i da to spada u održavanje puta ni u kom slučaju nije riječ o otrovu budući ima psa s kojim tu prolazi i koji bi se zasigurno otrovao. Na upit da li sa tom otopinom trava usahne, tuženik iskazuje potvrdno, te dodaje kako i oni imaju dvije unuke koje tu također prolaze. Na upit punom tuženika: da li mu je poznato zašto uznemirava tužitelja ovim radnjama koje u suštini predstavljaju održanje puta, navodi da mu to nije doista poznato osim pretpostavke da tužitelj nije bio u dobrim odnosima s pok. puncem a koji mu je rođak i kum a što se nastavlja na situaciju njega i supruge.

Na upit punom tužitelja: da li je pitao tužitelja kao vlasnika da li može vršiti radnje postavljanje šudera i sl., tuženik navodi da nije.

Na upit tužiteljice ad 2/ da li mu je poznato kada je pok. Ante Vuljan umjesto prozora napravio vrata prema tom putu, navodi da je bilo 2003.

29. Cijeneći izvedene dokaze u smisli čl. 7 i 8 ZPP-a sud drži utvrđenim da je tužbeno traženje tužitelja pravno osnovano.

U odnosu na navod da su tuženici stekli pravo služnosti na putu za navesti je da su tuženici dužni dokazati postojanje služnosti puta u kom slučaju je teret dokaza na njima. Za navesti je kako pravo služnosti u korist nekretnina u vlasništvu tuženika a na teret nekretnina u vlasništvu tužitelja ne postoji budući takva služnost nije upisana u zemljišnoj knjizi, a i da takva služnost postoji tuženici ne bi mogli vršiti nikakve radnje na nekretninama u vlasništvu tužitelja već bi mogli jedino i isključivo tim putem prolaziti. nadalje, i pod pretpostavkom da je takvo pravo postojalo onda je isto po samom zakonu prestalo budući tuženici nesporno imaju pristup do svojih nekretnina sa južne strane od mora, u kom slučaju ne mogu postojati dva prava služnosti.

Što se tiče potvrde izdane od strane Općine Sućuraj ista nije cijenjena kao dokaz glede utvrđenja postojanja prava služnosti i u tom smislu je u pravu tužitelj kada navodi da općina nije ovlaštena izdavati takve potvrde niti je općina ovlaštena izdavati uvjerenje da li je navodni put vidljiv na aerofoto snimku iz 1968. budući je za to ovlašten područni red za katastar Split, odjel za katastar nekretnina Stari Grad.

Što se tiče navod tuženika da pravo služnosti nesporno postoji bez obzir što kao takvo nije upisano ZK što da potvrđuje i sam tužitelj temeljem lokacijske dozvole koju je zatražio za č.zem. 144 čemu prileži izjava iz koje je razvidno postojanja takve služnosti preko č.zem. 151 . S tim u svezi za navesti je da iz lokacijske dozvole iz 2008. proizlazi da nikakvog puta nije bilo preko č.zem. 151 k.o. Sućuraj, a što s tiče izjave odnosno suglasnosti "U Sućurju 18. lipnja 2008." koju je potpisao i ovjerio tadašnji vlasnik č.zem. 151 Tonko Petričević, ista daje pravo služnosti, prijelaza, prolaza, provoza preko č.zem. 151 k.o. Sućuraj a u korist č.zem. 158, 144, dijela č.zem. 145 i 146/3 sve k.o. Sućuraj vlasništvo Vuljan Bartula i Vuljan Dragice a sve u svrhi ishođenja lokacijske dozvole. Nadalje, iz dodatka ugovora o kupoprodaji sklopljenog između Tonka Petričevića kao prodavatelja te tužitelja ad 1/ Vuljan Bartula kao kupca vidljivo je da je tužitelj ad 1/ kupio od prodavatelja između ostalog i č.zem. 151, 152 i 158/2. Dakle, za zaključiti je kako je izjavom odnosno suglasnošću iz 2008. osnovano pravo stvarne služnosti isključivo u korist nekretnina u vlasništvu tužitelja a ne u korist nekretnina u vlasništvu tuženika koja je kasnije prestala po samom zakonu jer je tužitelj ad 1/ nakon toga između ostalog kupio i č.zem. 151 k.o., Sućuraj preko koje je bilo osnovano pravo stvarne služnosti. Stoga, ne postoji prao stvarne služnosti u korist nekretnina u vlasništvu tuženika a niti je do sklapanja navedenih pismena postojala služnost u korist nekretnina u vlasništvu tužitelja, jer u protivnom se ne bi sklapali navedeni pravni poslovi.

30.U odnosu na iskaze svjedoka za navesti je da su saslušani svjedoci Jozo Vuljan i Josip Pavlović naveli kako sporni put u naravi nikada nije predstavljao put već je bila riječ o gomili , svjedok Jozo Vuljan potvrdio je da je osobno vidio kako tuženik ad 2/ posipa šuder i bijelom bojom označava rubne dijelove tog puta te je pojasnio da je ta kamena gomila se s vremenom od strane ljudi pretvorila u put. Svjedok Klement Vuljan u svom iskazu naveo je da ima 63 god. te da pamti da je taj put postojao još od vremena njegova djetinjstva kao što je upoznat sa time da je po tom putu tuženik ad 2/ iscrtavao bijele crte kako bi se izbjeglo urušavanje prilikom prolaska moto kultivatorom, posipao šuder i sl. Sud nije posebno cijenio iskaze svjedoka Marije Petričević i Tonka Petričevića, odnosno svjedok Marija Petričević navela je kako se tom gomilom koja se u međuvremena razbila na način da se moglo prolaziti pješke a sa vremenom se proširila i pretvorila u sporni put no međutim d ona nema saznanja konkretno o predmetu ovog spora, dočim svjedok Tonko Petričević je naveo da je tek 2004. došao u Sućuraj gdje od tada stalno živi, da je tužiteljima potpisao suglasnost da mogu prolaziti preko č.zem. 151 ali u svrhu dozvole legalizacije objekta, da nema saznanja tko je nabacao kamenje, bojavao rubni dio puta i sl.

31.U svom iskazu tuženik ad 2/ potvrdio je kako nije sporno da je on posipao šuder, stavljao kamenje i označavao bijele crte dočim je tužena da 1/ navela kako nije sporno vlasništvo tužitelja na predmetnoj nekretnini te da oni jedino traže pravo prolaza. Dakle nesporno je da su tuženici bez znanja i odobrenja tužitelja vršili radnje posipanje šudera, označavanje bijele crte, stavljanje kamenja a koje radnje se ne mogu poduzimati niti vršiti bez suglasnosti upisanih vlasnika nekretnina koje su predmetom ovog postupka, a to su ovdje tužitelji. Što se tiče pozivanja tuženika na pravo prolaza preko predmetnih nekretnina za navesti je da takva služnost nije upisana u ZK a niti su tuženici ustali posebnom tužbom radi utvrđivanja prava služnosti.

Stoga sud drži kako tuženici nisu uspjeli dokazati da imaju prao poduzimati one radnje koje uznemiravaju tužiteljicu a što su u ostalom i nesporno priznali u svojim iskazima. Zbog svega naprijed navedenog riješeno je kao pod točkom I izreke.

32.Odluka o trošku donesena je primjenom odredbe čl 154 st. 1 ZPP-a time da je sud tužitelju usvojio iznos od 250 bodova na ime sastava tužbe sukladno Tbr 7.1, iznos od po 250 bodova na ime sastava podnesaka od 12.01.2024., 19.02.2024. i 24.12.2024. sukladno Tbr 8.1 OT, te po 250 bodova na ime pristupa na ročišta od 28.03.2023., 12.02.2024., 15.11.2024., 28.05.2025., 02.02.2026., 09.04.2026., 08.06.2026. i 09.09.2026. sve sukladno Tbr 9.1 OT. Na ovaj način tužitelju je ukupno usvojeno 3000 bodova a kako vrijednosti boda sukladno Tbr 54 OT iznosi 2,00 EUR-a to je tužitelju ukupno usvojeno 6.000,00 EUR-a uvećan za iznos od 10% na ime zastupanja 2 tužitelja 6.600,00 EUR-a. Kad se tom iznosu pridoda iznos 530,89 EUR-a na ime troškova vještačenja te 90,25 EUR-a na ime pristojbe tužbe to ukupan trošak tužitelja iznosi 7.221,14 EUR-a.

U Starom Gradu 15. listopada 2026.

SUDAC
Miljana Srhoj Buratović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana i to stranke koje su uredno obaviještene o ročištu za objavu odluke od dana objave odluke, stranke koje nisu uredno obaviještene o ročištu za objavu odluke od dana primitka pismenog otpravka presude. Žalba se izjavljuje pismeno u tri primjerka putem ovog suda, o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- punom. stranaka

Broj zapisa: **9-3088e-b0b93**

Kontrolni broj: **0ea2d-59970-3ea3c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.